Diàleg

AVUI+
Des del 1976
CORPORACIÓ CATALANA DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
ORIOL HUGUET, director general
BERTA CASTELLET, directora de màrqueting
GONZALO CANEDO, director comercial
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
JOAN SERRA, director de producció
IVAN GRAU, cap financer
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

DIFERÈNCIES ENTRE EL CERVELL MASCULÍ I EL FEMENÍ

David Bueno i Torrens

Professor i investigador de genètica de la Universitat de Barcelona

Cervells autistes

Diuen els tòpics que als homes els costa mostrar i explicar els sentiments, i que les dones tenen més dificultats per orientar-se i interpretar els mapes. Hi ha molts llibres i articles que parlen amb més o menys encert de les aparents diferències psicològiques entre sexes, i hi ha moltes dites i acudits sobre aquesta qüestió, la major part dels quals tenen connotacions discriminatòries. Nietzsche ho resumeix molt bé en un dels seus aforismes: "Els homes i les dones no deixen de malentendre's perquè van a tempos diferents".

Certament, el cervell d'homes i dones presenta diferències estructurals i funcionals que poden justificar algunes d'aquestes diferències psicològiques, les quals queden reflectides també al cervell de les persones homosexuals, de tal manera que cada cop és més clar que la identitat sexual psicològica està fortament arrelada a la biologia, per molt que malauradament determinats grups intentin encara ara vincular homosexualitat a malaltia o a degeneració moral. Les principals diferències estructurals observades entre un cervell de dona i un d'home se centren en la mida del nucli hipotalàmic, un grup de neurones responsables del comportament sexual masculí, més gran en els homes que en les dones, i al cos callós, la banda de neurones que comunica els dos hemisferis cerebrals, més ample en les dones que en els homes.

DES DEL PUNT DE VISTA FUNCIONAL, els homes perden més teixit cerebral que les dones durant l'envelliment, i afecta zones diferents del cervell. A més, les dones acostumen a utilitzar els dos hemisferis cerebrals, mentre que els homes n'acostumen a utilitzar només un, el més escaient a la tasca que han de realitzar o al problema que volen resoldre. Els dos hemisferis tenen associades funcions cognitives diferents.

TOTES AQUESTES DIFERÈNCIES SUPOSEN una bona base biològica per a les diferències psicològiques entre sexes. Per exemple, la millor connexió entre hemisferis en les dones pot explicar per què són més conscients de les emocions: l'hemisferi dret, més sensible emocionalment, passa més informació a l'esquerre, més analític i amb més talent lingüístic, fet que afavoreix que les emocions s'incorporin més fàcilment als processos de la parla i del pensament. I les diferències en l'activitat dels hemisferis cerebrals suggereixen que, en cert sentit, les dones tenen més amplitud de visió, és a dir, consideren més aspectes del panorama general en prendre una decisió. En canvi, els homes se centren més en el problema a resoldre. Això també fa que, generalment, i segons certs estudis psicològics, els homes prenguin les decisions més ràpidament que les dones, però que aquestes tinguin una taxa més alta d'encerts.

VAL A DIR QUE AQUESTES I MOLTES ALTRES DIFERÈNCIES, com per exemple el talent per al llenguatge o les matemàtiques, o la major o menor facilitat per a la cooperació que es detecten en dones i homes respectivament, no es compleixen en tots els individus, sinó que es posen en evidència quan es comparen grups nombrosos de persones. Això no vol dir, en cap cas, i vull que quedi ben clar, que un sexe sigui millor que l'altre, o que les persones, independentment del nostre sexe, no puguem o no haguem de fer les mateixes coses. És fàcil treure les frases de context, fent que adquireixin connotacions masclistes, feministes o homòfobes.

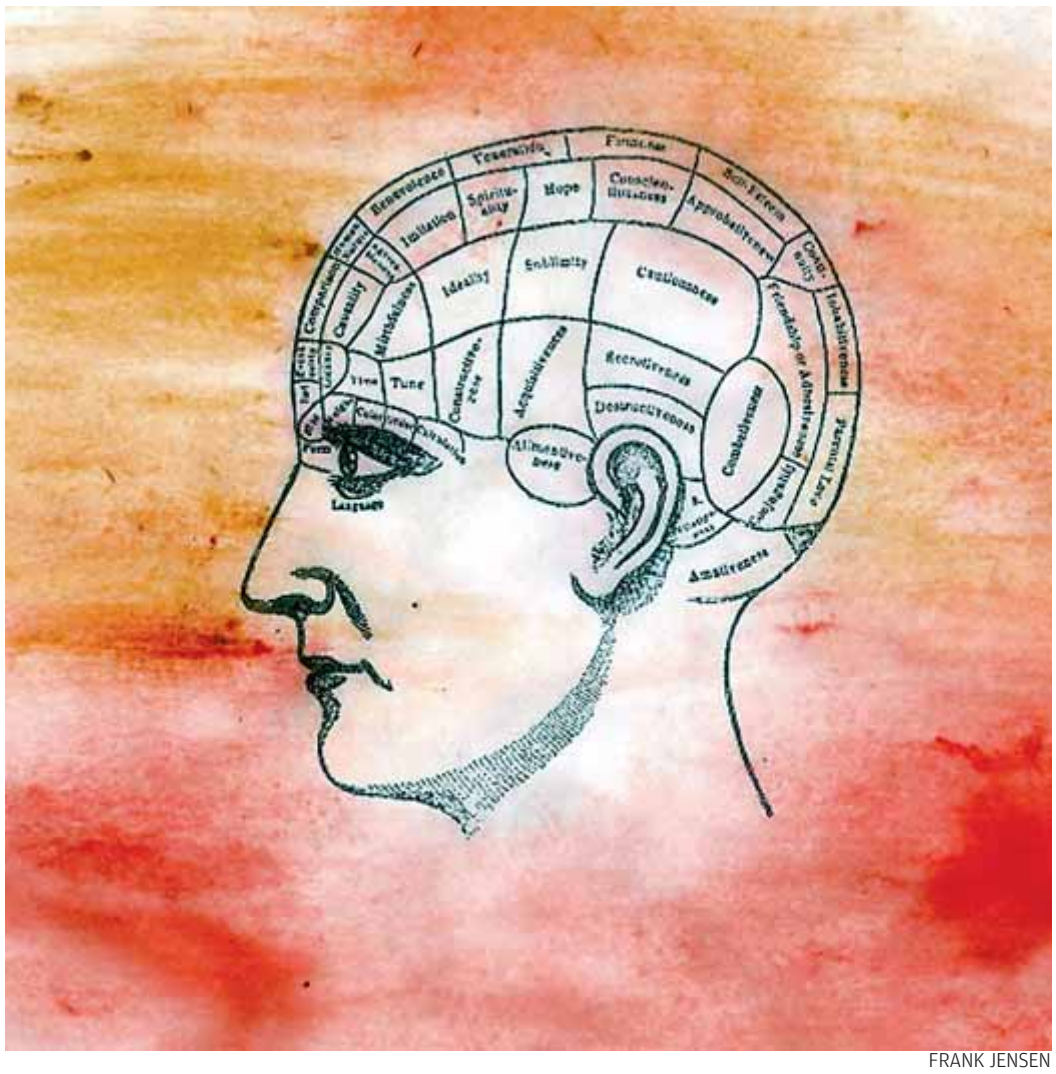

FRANK JENSEN

"Hi ha moltíssims més homes que dones que ocupen càrrecs de decisió, la qual cosa significa que actualment el món és concebut i guiat des de la perspectiva de la psicologia masculina, més propera a l'autisme que la femenina"

CURIOSAMENT, L'AUTISME, UNA CONDICIÓ psiquiàtrica amb un fort component hereditari que es caracteritza per un desenvolupament social i comunicatiu anormal, escàs interès, activitat repetitiva i imaginació limitada, és quatre vegades més freqüent en homes que en dones. Dic curiosament perquè els nens autistes manifesten una gran tendència per les habilitats psicològiques diguem-ne típicament masculines, i cap mena d'habilitat per a les típicament femenines. De fet, molts psicòlegs experimentals consideren l'autisme com una forma extrema de cervell "masculí".

SI HOM ES FIXA EN EL PANORAMA MUNDIAL observarà que hi ha moltíssims més homes que dones que ocupen càrrecs de decisió, tant a nivell polític com religiós, econòmic, empresarial i jurídic, la qual cosa significa que actualment el món és concebut i guiat des de la perspectiva de la psicologia masculina, més propera a l'autisme que la femenina, i per tant més autàrquica. Però les relacions a nivell planetari estan canviant. Hem entrat de ple en la globalització, un nou model macropolític, macroeconòmic i macrosocial en què que cal mirar a tot arreu per poder prendre decisions encertades, on cal establir nexes de comunicació i cooperació sense precedents en la història de la humanitat. En aquest sentit, la globalització comporta característiques psicològiques femenines. Ja és hora, doncs, que les dones assoleixin, com a mínim, la mateixa participació a tots nivells que els homes. El futur ha de passar necessàriament també per les seves mans. Altrament la societat emergent de la globalització serà un fracàs.

VITA BREVIS

Disciplina de partit

Jordi Graupera

La divisió de poder que se suposa que estableix la nostra democràcia hauria de servir perquè el poder judicial, els Parlaments i els governs es limitessin els uns als altres i s'evitessin els excessos. Però si vas al Parlament i t'hi quedes uns dies a mirar què passa, de seguida t'adones que és una institució menor posada al servei del govern de torn. Els que governen acostumen a tenir majoria al Parlament, i si no en tenen utilitzen les possibilitats que dóna un govern per afavorir algunes minories i aconseguir el seu suport. Així, les negociacions són sobre interessos particulars, i això que un Parlament, precisament, s'ha d'ocupar dels interessos generals. O bé es negocien coses que poc tenen en comú. El traspàs del Prat, per exemple: ara hi ha qui proposa que s'utilitzi com a moneda de canvi en el debat dels pressupostos de l'Estat, en què el PSOE necessitarà el suport o bé d'ERC o bé de CiU, i aquesta és ara la competició entre els dos. Sembla ingenu haver de dir que el debat sobre els pressupostos hauria de ser sobre els pressupostos, però el sistema que tenim muntat obliga a aquesta mena de transaccions. Ajuda molt tota aquesta perversió el sistema de llistes tancades, que fa que els diputats exerceixin la seva activitat des de la disciplina de partit, perquè el que els fa diputats és el lloc que el partit els assigna en una llista. Es fa impensable que un diputat critiqui un govern que és del seu mateix partit o amb qui ha negociat una contrapartida. El resultat és que els Parlaments semblen platós de televisió on els portaveus escenifiquen una postura per convèncer els ciutadans que miren la tele o els periodistes que fan els titulars.

basarda@hotmail.com